

saját halál

én láttam az impozáns bivalyt
ahogy elsüllyed lassan az élőmocsárban
a kafferhad inalt tovább részvételenül
ez meg még élvezni akarta a hűsítő sarat
s pillanatról pillanatra mélyebbre merült
később már futott volna kapálózott
de másnap reggelre végleg megadta magát
van-e egy marhának haláltudata
a rothadó illatú hűvös iszapnál úgyszintén
ittén már szebb halál
mindezt a stáb unottan figyelte a tábornótűz mellől
meg a part mentén az a két óvatos sakál
örökös jelenlétüket felvételek őrzik
majd virradóra megérkeztek az oroszok is
rá se hederítve az izgága operatőrre
a legnagyobb nőstény a csapatvezér
undorodva a sártól óvatosan lépegetve
a bivaly csöndesen szuszogó nedves orrához lopakodott
már-már emberinek nevezhető fanyar pofákat vágva
körülnyaldosta letisztította róla a sárt
a bivaly nem ellenkezett mint akinek jólesik
gyógyír moszkítókat marta orrára a nyál
emez meg komótosan elkezdte rágni tépni
a hallgatag barom orrát fülét és szemét
nyaki ütőerét az iszaptól nyilván nem tudta átharapni
messziről bizarr csokolózásnak tűnt az egész

2007. január 6.